

[Finansministeren.]

frygte, at der bliver en række nye undtagelser, der så skal indarbejdes i systemet. Der kan være vanskeligheder nok ved at få det til at køre, således som vi ønsker det, og jeg er ængstelig for, at det vil blive endnu vanskeligere, hvis vi får nye undtagelser ind, og at det kan blive mere administrationskrævende i stedet for, som forslagsstilleren vel regner med, at det skulle blive mindre administrationskrævende. I modsætning hertil står de muligheder, man kan opnå ved en forhøjelse af bundgrænsen.

Jeg vil dog ikke bestride, at der kan være grund til at undersøge, om man ved udvidelse af skattefriheden kan vinde administrative lettelser uden alt for store afvigelser fra princippet om, at skat skal betales efter evne. Det er et spørgsmål, der har været drøftet et stykke tid i forskellige udvalg, også drøftet med socialministeren, og vi er indstillet på, at et udvalg skal undersøge mulighederne for gennemførelse af sådanne ordninger.

Grünbaum: Spørgsmålet om den skattemæssige behandling af visse sociale ydelser har vi for ret lang tid siden rejst i folketingets skatteudvalg. Vi har bedt om samråd med finansministeren og socialministeren, og det går jeg ud fra vi får en af dagene.

Jeg vil gerne sige, at det er da muligt, at der blandt de sociale ydelser er enkelte, som burde gøres skattefri, især fordi det virker belastende i administrationen, at disse sociale ydelser er undergivet beskattning. Det vil vi gerne drøfte med finansministeren og med socialministeren. Men ellers er jeg enig med finansministeren i, at hovedreglen fortsat må være, at en indtægt skal beskattes efter sin størrelse og ikke efter sin art. Det er et hovedprincip i dansk skattelovgivning, og det må vel også gælde, selv om det drejer sig om indtægter, der opnås som sociale ydelser. Det er ikke noget nyt, sådan har det altid været; det er ikke noget, der er skabt, fordi vi nu har fået kildeskatten. Når året er gået, har man altid skullet gøre sine indtægter op, man har skullet regne arbejdsløshedsunderstøttelser og sociale ydelser af forskellig karakter med på sin selvangivelse, og så er skatten beregnet.

Det nye og det, der har skabt røre, er kun, at skatten efter kildeskattens indfø-

relse trækkes samtidig med, at indtægten erhverves, og det mener jeg i og for sig er en betydelig fordel netop for den gruppe mennesker, der her er tale om. Førhen skete der det, at de kunne opnå henstand, men så hang skatten over hovedet på dem den dag, de ikke længere var i den dårlige situation, men f. eks. var kommet i arbejde efter en arbejdsløshedsperiode eller var så heldige at være kommet ud af den socialt vanskelige periode og ind i en periode med større indtægt. Så hang skatten over hovedet på dem. Det var det store problem.

Nu har man fået kildeskatten. Dermed er der i og for sig ikke ændret i principperne i vor skattelovgivning, men skatten trækkes, samtidig med at indtægten erhverves. Jeg må tilstå, at jeg synes, den ordning, man har lavet, er ganske god. Nu ser jeg bort fra arbejdsløshedsunderstøttelser og de ting, som vi også har diskuteret tidligere; jeg tænker på de egentlige sociale ydelser under forsorsloven, revalideringsloven, mødrehjælpsloven. Der har man gjort det, at man nu siger: „Vi rører ikke ved disse ydelser. I skulle ganske vist have betalt skat af de penge, når året var gået, efter de hidtidige regler, men nu lægger vi skatten ovenpå“. Så gør man altså det, der på nogle har virket som Ebberød Bank: man tager skat med det samme, men man har altså lagt den ovenpå, således at den pågældende ikke kommer til at mærke, at der betales skat. Ja, han kan endda komme i den situation, at han, når året er gået, skal have penge tilbage, han egentlig ikke har krav på. Det kan ske, hvis det viser sig, at hans trækprocent måske skulle have været lavere.

Jeg vil ikke bebrejde regeringen, hverken finansministeren eller socialministeren, at man har gjort det på den måde; det er en socialt hensynsfuld måde. Men spørgsmålet er, om man på anden vis har gjort det rigtige. Vi er i hvert fald i mit parti enige om, at det skal være A-skat. Det er en ulykke for disse mennesker, hvis det bliver B-skat, sådan at de skal betale den senere. Men det foreliggende forslag går da også ud på, at det skal være helt skattefrit, og så er man ude over det problem, kan man sige. Vi mener dog ikke, man kan gå så langt. Jeg er enig med finansministeren i, at man jo ikke, hvis en skatteyder ad social vej har en indtægt på måske 20.000 kr., kan sige, at ved-